

متن پرسش

خواهش می‌کنم جواب بدید با اینکه متنم طولانیه. با سلام و خسته نباشید خدمت استاد گرامی: من یه دختر جوون هستم و به شدت از دختر پسر های مذهبی بدم میاد. اونایی که سرشون و میندازن و پایین و هی سرخ میشن هی سفید میشن. به جاش از دختر پسرای خوشم میاد که سرشون رو بالا میگیرن و با اعتماد به نفس و عزت نفس راه میرن و تکبر جوانانه خاصی درشون هست. البته من با اون آدم های بد حجاب و خراب کاری ندارم. چه بسا آدم های با دین و خدایی که این خصوصیات رو دارن. وقتی که من با این مطلب رو به رو شدم که حتی اگر رابطه ی دختر و پسر خیابانی نباشه، بدور از شهوت باشه، با خانواده صورت بگیره، قصد این نوع دوستی ها همانند قصد دوستی با جنس موافق باشه و محدودیت های شرعی حفظ بشه هم حرام هستش شب و روزم گریه بود و افسردگی گرفته بودم. حتی از درس ها هم عقب موندم. من خودم آدم بی دینی نیستم و نماز و روره و حجاب و ... رعایت می‌کنم. حتی به پسر ها هم پا نمیدم و از دوس پسر و دوس دختر گرفتن بدم میاد. اما با اینکه خانواده من اصلا اجازه نمیدن که حتی با پسرای فامیل حرف بزنم و نمیتونم همچین روابطی و با این شرایطی که گفتم برقرار کنم ولی میخوام بدونم که میشه. چون شده و دیدم که یه دختر و پسر با این شرایط دوست بودن و همسر و بچه هاشون و با هم آشنا کردن. واقعا چه اشکالی داره؟ من حتی خودم یک سال با یه پسر در ارتباط بودم هیچ گونه خطایی هم سر نزد و تمام شرایطی که گفتم و داشت بجز خانواده (البته اشتباه من همین بود چون بدون اطلاع خانواده از نظر من این روابط بی معنی و میشه همون روابط خیابانی) ولی وقتی که فهمیدم گناهه باهاش بهم زدم تا مطمئن بشم. که تا این جا دلیل قانع کننده ای پیدا نکردم. من واقعا دوست ندارم که روابطم محدود بشه به دخترا. حتی دوست دارم همسر آیندم با دخترا با همچین شرایطی ارتباط داشته باشه. من دوست دارم زندگی کنم. وقتی میرم تو خیابون محکم باشم، پتق نزنم سرخ و سفید نشم و خجالتی از آب در نیام. و درباره پسر ها هم همین نظر رو دارم. اصلا دوست ندارم مثل دخترای قدیم مثل یه ضیفه باشم. بلکه دوست دارم پهنای ارتباطاتم رو گسترش بدم. (البته با آدم های آدم حسابی چه دختر چه پسر) در ضمن من اصلا هم به فکر این نیستم که لذت جنسی ببرم یا کمبودهام جبران بشه، نه میخوام که بین دوستانم حرف واسه گفتن داشته باشم. ببخشید اینقد صریح میگم ولی برای اینکه مشکلم رو بگم باید واضح باشه. هیچ گونه غریزه جنسی هم ندارم تا حالا هیچ نگاه بدی هم نداشتم و به تمام پسرای که با این ویژگی های مخصوص به پستم خوردن بجز به چشم همین رابطه ای که مد نظرم هست نگاه نکردم. متنم طولانی شدش. واقعا معذرت میخوام. ولی فکر کنم لازم بودش. واقعا دنیا بدون معاشرت

کردن محکم و قوی بودن برام مثل یه جهنمه. و اگه بفهمم که اشتباه می کنم دوباره افسرده میشم. حتی الانم بغض گرفته. خیلی ممنونم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ما در تاریخی زندگی می کردیم که حوزهی زندگی مان محدود بود به آدم های خاص، و حال با پدید آمدن جامعه ای این چنین گسترده که برای تحصیل با هزاران آدم روبه روییم باید طور دیگری فکر کرد، در عین آن که به گفته ی خودتان، بستر رعایت شریعت محفوظ بماند. از این جهت وقتی در رابطه با نامحرم حریم الهی رعایت شود و آن رابطه به حکم ضرورت و رابطه ای معقول باشد و نه صرفاً وقت گذرانی که تبعات خود را به همراه دارد؛ نمی تواند نفی شود. بالاخره انسان ها با انسان ها انسان می شوند. موفق باشید